

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I.-Standard č. 342 / 05.06.2009 / GB

AUSTRALSKÝ OVČÁK (Australian Shepherd)

ZEMĚ PŮVODU: USA

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 26. 3. 2009

POUŽITÍ: ovčácký a farmářský pes

ZAŘAZENÍ PODLE FCI: Skupina 1: ovčáčtí a honáčtí psi (kromě švýcarských salašnických psů)
Sekce 1 -- ovčáčtí psi
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNU TÍ: Ačkoli existuje mnoho teorií o původu australského ovčáka, současná podoba tohoto plemene pochází výhradně z USA. Australský ovčák dostal své jméno, protože připomíná baskické ovčáky, kteří přišli do Spojených států z Austrálie v 19. století.

Po druhé světové válce popularita australského ovčáka postupně stoupala s rostoucí oblibou westernového jezdeckví, zejména díky rodeům a koňským show, filmům a televizním pořadům. Přizpůsobivá a učenlivá povaha z nich učinila oblíbené pomocníky na mnoha amerických farmách a rančích. Američtí chovatelé pokračovali v rozvoji plemene, udržovali jeho všestrannost, bystrost, silné ovčácké instinkty a přitažlivý vzhled, kterému plemeno vděčí za svou všeobecnou oblibenost.

Ačkoli je každý jedinec unikátní svým zbarvením a odznaky, všichni australští ovčáci jsou nepřekonatelně oddaní své rodině. To vše dohromady zajišťuje australskému ovčákovi stálý nárůst obliby.

CELKOVÝ VZHLED: Australský ovčák je dobře vyvážený, o něco delší než vyšší, střední velikosti a síly kostí, se zbarvením, které nabízí rozmanitost a osobitost.

Je pozorný a živý, mrštný a čilý, pevně stavěný a osvalený bez neohrabanosti. Srst je přiměřené délky a hrubosti. Ocas je kupírovaný nebo přirozený.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka od hrudní kosti k zadní straně stehna by měla být větší než výška v kohoutku, australský ovčák má obdélníkový rámec, je lehce delší než vyšší.

Pevně stavěný s přiměřenou silou kostí. Stavba psa (samce) odráží pohlavní ráz bez hrubosti. Feny vypadají jemněji bez toho, že by měly slabší kosti.

POVAHA / TEMPERAMENT: Australský ovčák je inteligentní pracovní pes se silnými pasteveckými a hlídacími instinkty. Je to oddaný společník a vydrží pracovat celý den. S takovými vlastnostmi má dobrou povahu, zřídka je svárlivý. Při prvním setkání může být poněkud zdrženlivý.

HLAVA: Čistá, silná a suchá. Celková velikost by měla odpovídat velikosti těla.

MOZKOVNA:

Lebka: Plochá až mírně vyklenutá. Týlní hrbol může být lehce vyznačený. Její délka je stejná jako šířka.

Stop: Dobře vyjádřený, přiměřený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Jedinci zbarvení blue merle a černí mají černou nosní houbu (a pysky). Jedinci zbarvení red merle a červení mají játrový (hnědý) nos (a pysky). U jedinců zbarvených merle jsou na nosní houbě povoleny malé růžové skvrny, které ovšem u psů starších jednoho roku nesmí přesahovat 25 % plochy nosní houby, to je vážná vada.

Tlama: Stejně dlouhá nebo mírně kratší než mozkovna. Při pohledu ze strany jsou horní plocha mozkovny a čenichové partie souběžné, oddělené přiměřeným, dobře vyjádřeným stopem. Tlama se směrem k nosu poněkud zužuje a je zaoblená.

Zuby/Čelisti: Úplný chrup se silnými bílými zuby by měl tvořit nůžkový, případně klešťový skus.

Oči: Hnědé, modré, jantarové nebo kombinace těchto barev, včetně skvrn a mramorování. Mandlový tvar, ani zapadlé, ani vypoulené. Jedinci zbarvení blue merle a černí mají černé okraje očních víček, red merle a červení mají okraje očních víček játrové (hnědé). Výraz: vyjadřuje pozornost a inteligenci, ostražitost a dychtivost. Pohled by měl být ostražitý, ale přátelský.

Uši: Zavěšené, trojúhelníkové, přiměřeně velikosti, vysoko nasazené. V afektu se uši natácejí dopředu a nahoru, nebo do strany (jako ucho tvaru růžového lístku).

KRK: Silný, středně dlouhý, horní linie krku je lehce klenutá, dobře zasazený do plecí.

TRUP:

Horní linie: Hřbet je pevný a silný, rovný od kohoutku ke kyčelním kloubům.

Zád: Mírně spadající.

Hrudník: Nepříliš široký, ale hluboký, dosahuje až k loktům.

Žebra: Dobře klenutá a dlouhá. Hrudník není ani sudovitý ani protáhlý.

Spodní linie a břicho: Přiměřeně vtažené.

OCAS: Rovný, přirozeně dlouhý nebo zkrácený. Je-li kupírovaný (v zemích, kde tento zvyk není zakázaný), nebo přirozeně krátký, nepřesahuje 10 cm.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Plece: Lopatky jsou dlouhé, ploché, poměrně blízko kohoutku a jsou dobře uloženy.

Končetiny: Rovné a silné. Kostí silné, v průřezu spíše oválné než kulaté.

Nadprstí: Středně dlouhé a velmi mírně skloněné. Přední paspárky mohou být odstraněny.

Tlapy: Oválné, kompaktní, se sevřenými, dobře klenutými prsty. Nášlapné polštářky jsou silné a pružné.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Pánevní končetiny jsou od sebe vzdálené přibližně stejně jako hrudní končetiny v plecích.

Zaúhlení mezi pánví a stehenní kostí odpovídá úhlu mezi lopatkou a ramenní kostí, tvoří přibližně pravý úhel.

Koleno: Čistě vyjádřené.

Hlezenní kloub: Přiměřeně zaúhlený.

Hleзна: Krátká, kolmá k zemi a při pohledu zezadu souběžná. Zadní paspárky musí být odstraněny.

Tlapy: Oválné, kompaktní, se sevřenými, dobře klenutými prsty. Nášlapné polštářky jsou silné a pružné.

CHODY: Australský ovčák má hladký, nenucený krok. Vykazuje velkou čilost pohybu s vyrovnaným dlouhým krokem. Hrudní a pánevní končetiny se pohybují přímo a souběžně s podélnou osou těla. Při rychlejším pohybu se tlapky obou párů končetin stáčí směrem k této ose, přičemž hřbet zůstává pevný a rovný. Australský ovčák musí být hbitý a schopný okamžitě změnit směr nebo typ pohybu.

OSRSTĚNÍ: Středně hrubé, rovné až zvlněné, odolné vůči počasí a středně dlouhé. Množství a kvalita podsady se liší v závislosti na klimatu. Srst je kratší a hladší na hlavě, uších, přední straně hrudních končetin a na hleznech. Na zadní straně hrudních končetin a stehnech je srst přiměřeně delší. Hříva a náprsenka je výraznější u psů než u fen.

ZBARVENÍ:

Blue merle, černá, red merle, červená – všechny barvy s i bez bílých odznaků, a s nebo bez tříslových odznaků, žádný typ zbarvení nemá přednost. Linie růstu bílých chlupů límce nesmí přesáhnout kohoutek.

Bílá barva je přípustná na krku (jak na části, tak celý límec), na hrudi, na končetinách, na spodní straně tlamy, tvoří lysinku na hlavě. Bílá na spodní části těla smí zasahovat 10 cm (4 palce) od vodorovné linie měřené od lokte.

Na hlavě by bílá barva neměla převažovat, oči musí být úplně obklopené barevnou srstí s dostatkem pigmentu. Zbarvení merle věkem psa tmavne.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: U psů se upřednostňuje výška 51-58 cm (20-23 palců), u fen 46-53 cm (18-21 palců). Kvalita nesmí být obětována ve prospěch velikosti.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni a jeho účinku na zdraví a prospěch psa.

VÁŽNÉ VADY:

- Vztyčené a visící uši.
- Netypické osrstění.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Útočnost nebo přílišná plachost.
- Předkus. Podkus větší než 3 mm (1/8 palce). Ztráta kontaktu způsobená tím, že prostřední řezáky (středáky) jsou menší, by u jinak korektního skusu neměla být považována za předkus. Zlomené zuby, nebo zuby, které chybí po úraze, by neměly být penalizované.
- U všech zbarvení bílé skvrny na těle, což znamená bílá na těle mezi kohoutkem a ocasem, na bocích mezi lokty a zadní stranou pánevních končetin.

Všichni jedinci vykazující fyzickou vadu nebo poruchu chování budou vyloučeni z posuzování.

Pozn.: Psi musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.